

[Lysholt Hansen.]

tik osv., der gør, at vi somme tider overser så enkle problemstillinger som den, jeg her nævner, om den rette anvendelse af landets arbejdskraft. Jeg tror altså, vi må til at se på disse problemer; vi har også været ved det under gennemgangen af finanslovsforslaget, men det er svært at slå igennem også under den nuværende regering.

Jeg er glad for at kunne rose undervisningsministeren, som tog vel imod vort forslag om at afskaffe filosofikum. Der er nu givet os det tilsagn, at filosofikum vil blive afskaffet. Det betyder småting i henseende til antallet af stillinger, men dog: hvorfor på dette og på andre felter ikke prøve at gå i gang med en nytænkning og se, om der ikke kan spares personale?

Vi havde derimod ingen succes hos indenrigsministeren, overhovedet ingen. Vi var alle enige om ved første behandling — det var den daværende finansminister også — at vi skulle prøve, om der dog ikke kunne opnås en besparelse på den statslige amtsadministration, men den højtærede indenrigsminister var fuldkommen urokkelig, der var intet at gøre. Ikke én mand, ikke én person kunne spares, og det til trods for at antallet af ansatte ikke er faldet i amtsadministrationen, samtidig med at de nye, folkevalgte amtsadministrationer er vokset op.

Der er ingen tvivl om, at hele dette folketing, da vi gennemførte kommunalreformen, var af den opfattelse, at den stastlige amtsadministration skulle indskrænkes, men det kan altså ikke lade sig gøre. Det skal kunne lade sig gøre, og derfor beder jeg om megen imødekommenhed fra ministeren i den henseende, for skal det lykkes at finde arbejdskraft hos det offentlige, så kræver det god vilje fra os alle herinde.

Når jeg så til slut skal bedømme den politik, regeringen har ført i sine godt 3 år, tror jeg at måtte konstatere, at det er bevist, at problemet vor ugunstige handels-, betalings- og valutabalace ikke løses ved, at vi slår bremserne i og gennem udplyndrende skatter og afgifter sulter os til en positiv handelsbalance. Man sulter sig ikke til en positiv handelsbalance. Det, vi trænger til, er en ekspansiv erhvervspolitik, en kortlægning og udnyttelse af samtlige vore menneskelige og materielle ressourcer og en strukturomlægning i det hele taget i vort samfund.

Jeg tror altså på, at vore vanskeligheder kun kan overvindes gennem et aktivt samfund, og jeg tror ikke, at det forslag til finanslov, vi har til behandling her, og som sikkert vedtages i løbet af dagen, vil fremme en udvikling som den, jeg har nævnt. Det beklager jeg.

Jeg skal sluttelig sige vedrørende de ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen af SF, at jeg vil opfordre til, at man stemmer imod det første af disse ændringsforslag om afskaffelse af hele bevillingen til hjemmeværnet. Det andet ændringsforslag går ud på, at der indføres en ny tekstanmærkning, der lyder sådan:

„Der kan ikke af nogen af de under forsvarsministeriet opførte bevillinger anvendes beløb til formål, der direkte eller indirekte tjener til propaganda for eller imod bestemte forsvars- eller udenrigspolitiske synspunkter eller til bekæmpelse af politiske partiers lovlige virksomhed.“

Det er vor opfattelse, at ingen af de penge, der er på forsvarsministeriets konto, anvendes til propaganda — jeg kan ikke lide ordet. Man har brugt disse penge i vid udstrækning til bl. a., som vi har bestemt herinde, i hjemmeværnet at opbygge et frivilligt værn, som er udtryk for en folkelig bevægelse, hvor repræsentanter for så godt som alle partier er medlemmer og deltager aktivt, og hvor alle anskuelser er repræsenteret. Det må være en naturlig ting for dette hjemmeværn, at det har ret til at oplyse om baggrunden for den forsvars- og udenrigspolitik, som det går ind i og hver for sig som hjemmeværnsmænd deltager i. Derfor kan vi ikke stemme for denne tekstanmærkning.

Jeg kan naturligvis godt se, at den er snedigt lavet — man må ikke bruge penge til bekæmpelse af politiske partiers lovlige virksomhed — selvfølgelig ikke. Det er en selvfølge, at man ikke må det; jeg tror aldrig, én krone af forsvarsministeriets penge er blevet anvendt til bekæmpelse af politiske partiers lovlige virksomhed, og jeg vil gerne have lov at sige, at dette er et forsøg på sammenblanding af flere ting. Vi mener, at den orienteringsvirksomhed, der er udført af hjemmeværnet over disse bevillinger vedrørende dansk forsvars- og udenrigspolitik, er af en sådan karakter, at alle synspunkter på kurser og møder kommer til udtryk. Jeg er vidende om, at repræsentan-